

#SOTEU

PROJEV O STAVU UNIE 2021

URSULA VON DER LEYENOVÁ

POSILUJEME DUCHA NAŠÍ UNIE

Úvod

Vážený pane předsedo,
vážené poslankyně, vážení poslanci,

je mnoho těch, kdo mají pocit, že se jejich život zastavil, zatímco svět se řítí překotně kupředu.

Rychlost událostí a rozsah výzev se někdy dají jen těžko uchopit.

Máme za sebou také čas sebezpytování. Od přehodnocování svého života po širší debaty o sdílení vakcín a sdílených hodnotách.

Jak se však ohlížím za uplynulým rokem, při pohledu na dnešní stav Unie vidím ve všem, co děláme, silného ducha.

Robert Schuman řekl: Evropa *potřebuje ducha, ideál a politickou vůli tomuto ideálu sloužit*.

Evropa uvedla v posledních dvanácti měsících tato slova do života.

Během největší celosvětové zdravotní krize za poslední století jsme se rozhodli postupovat společně, aby měla každá část Evropy stejný přístup k životy zachraňující vakcíně.

V průběhu *nejhlubší globální ekonomické krize za několik desetiletí* jsme se rozhodli postupovat společně s využitím nástroje NextGenerationEU.

A v *nejvážnější celoplanetární krizi všech dob* jsme se rozhodli postupovat společně prostřednictvím Zelené dohody pro Evropu.

Postupovali jsme společně jako Komise, jako Parlament, jako 27 členských států. Jako jedna Evropa. A můžeme být na to hrdí.

Ale koronavirová doba ještě neskončila.

Mezi lidmi je stále mnoho zármutku, neboť pandemie přetrvává. Jsou srdce, která už nikdy nepůjde zahojit, životní příběhy, jež nepůjde dokončit, a čas, který nejde mladým lidem vrátit. Čelíme novým a trvalým výzvám ve světě, který se nerovnoměrně zotavuje – a štěpí.

Proto není pochyb: v příštím roce nás čeká další zkouška charakteru.

Mám ale za to, že právě v okamžicích, kdy jsme vystaveni zkouškám, se skutečně ukáže náš duch – naše duše.

Podívám-li se na Unii, vím, že Evropa v této zkoušce obstojí.

A tuto důvěru mi dodává inspirace, kterou můžeme čerpat od mladých lidí v Evropě.

Protože naši mladí vidí smysl v empatii a solidaritě.

Věří, že máme odpovědnost vůči své planetě.

A i když mají obavy o budoucnost, jsou rozhodnutí ji zlepšit.

Unie bude silnější, pokud bude více jako naše příští generace: přemýšlivá, odhodlaná a starostlivá. S pevnými hodnotami a odvahou jednat.

Tento duch bude v příštích dvanácti měsících důležitější než kdykoli předtím. To je poselství prohlášení o záměru, které jsem dnes ráno zaslala předsedovi Sassolimu a premiéru Janšovi, abych nastínila naše priority pro nadcházející rok.

EVROPA SPOJENÁ TĚŽKOSTMI A OŽIVENÍM

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

rok v pandemii je dlouhá doba.

Když jsem před Vámi stála před dvanácti měsíci, nevěděla jsem, kdy – a jestli vůbec – budeme mít bezpečnou a účinnou vakcínu proti onemocnění COVID-19.

Dnes se Evropa navzdory všem kritikům řadí mezi světovou špičku.

Plně naočkováno je v EU přes 70 % dospělých. Byli jsme také jediní, kdo se o polovinu své produkce vakcín podělil se zbytkem světa. Evropanům jsme dodali více než 700 milionů dávek a dalších více než 700 milionů jich bylo dodáno do zahraničí, do více než 130 zemí.

Jsme jediný region na světě, kterému se něco takového podařilo.

Pandemie je maratón, nikoli sprint.

Řídili jsme se vědou.

Dodali jsme vakcíny Evropě. Dodali jsme vakcíny světu.

Postupovali jsme správně, protože jsme postupovali evropským způsobem.

A fungovalo to!

Ale i když máme spoustu důvodů si věřit, nemáme jediný důvod, abychom podlehli sebeuspokojení.

Naší první – a nejnaléhavější – prioritou je urychlit očkování světové populace.

Vzhledem k tomu, že v zemích s nízkými příjmy bylo podáno méně než 1 % celosvětových dávek, je míra nespravedlnosti a naléhavosti očividná. Jedná se o jednu z velkých geopolitických otázek naší doby.

Tým Evropa investuje jednu miliardu eur do zvýšení výrobní kapacity vakcín na bázi mRNA v Africe. Zavázali jsme se poskytnout 250 milionů dávek.

Dnes mohu oznámit, že Komise navíc daruje do poloviny příštího roku dalších 200 milionů dávek.

Je to investice do solidarity – ale také do celosvětového zdraví.

Druhou prioritou je pokračovat v našem úsilí tady v Evropě.

Dělají nám starosti rozdíly v míře proočkovanosti v Unii.

Proto nesmíme polevit.

A Evropa je připravena. Obstarali jsme 1,8 miliardy dodatečných dávek. To je dost pro nás i naše sousedy, až bude třeba zajistit přeočkování. Udělejme vše, co je v našich silách, aby se z této pandemie nestala pandemie neočkovaných.

Konečnou prioritou je posílit naši připravenost na pandemii.

Loni jsem řekla, že nastal čas vybudovat evropskou zdravotní unii. **Dnes svůj slib plníme. Náš návrh znamená zahájení provozu úřadu HERA.**

Tento úřad bude obrovským přínosem, abychom si do budoucna dokázali dříve a lépe poradit se zdravotními hrozbami.

Máme inovační a vědeckou kapacitu, znalosti soukromého sektoru a kompetentní vnitrostátní orgány. Nyní musíme vše spojit, včetně masivního financování.

Proto navrhuji, aby **si celá EU dala nový úkol – zdravotní připravenost a odolnost.** A podpořit by jej měly investice týmu Evropa ve výši 50 miliard eur do roku 2027.

Abychom měli jistotu, že už žádný virus nepřeroste z místní epidemie v globální pandemii. Neexistuje lepší návratnost investic než v tomto případě.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

práce na evropské zdravotní unii je velkým krokem vpřed. Chci tímto Vám všem v Parlamentu poděkovat za podporu.

Prokázali jsme, že pokud jednáme společně, dokážeme jednat rychle.

Vezměte si digitální certifikát EU:

Dnes bylo v Evropě vygenerováno více než 400 milionů certifikátů. Zapojilo se 42 zemí na čtyřech kontinentech.

Certifikát jsme navrhli v březnu.
Vy jste tlačili na jeho přijetí.
A o tři měsíce později se již využíval!

Díky společnému úsilí Evropa tento certifikát zrealizovala, zatímco zbytek světa o něm jen mluvil.

Udělalí jsme správně hodně věcí. Rychle jsme vytvořili nástroj SURE. Podporu tak získalo více než 31 milionů pracovníků a 2,5 milionu společností v Evropě.

Vzali jsme si ponaučení z minulosti, kdy jsme byli příliš nejednotní a pomalí.

A rozdíl je naprosto jasný: naposledy trvalo osm let, než se HDP eurozóny vrátil na úroveň před krizí.

Tentokrát očekáváme, že se na úroveň před pandemií letos dostane devatenáct zemí, přičemž zbytek bude následovat příští rok. **Růst v eurozóně byl v posledním čtvrtletí rychlejší než v USA i Číně.**

To je však teprve začátek. Ponaučení z finanční krize by mělo sloužit jako varování. Evropa tehdy vyhlásila vítězství příliš brzy a museli jsme pak za to zaplatit. Stejnou chybu už nebudeme opakovat.

Dobrá zpráva je, že díky nástroji NextGenerationEU teď budeme investovat jak do krátkodobého oživení, tak do dlouhodobé prosperity.

Budeme řešit strukturální problémy svého hospodářství: od reforem trhu práce ve Španělsku až po důchodové reformy ve Slovinsku nebo daňovou reformu v Rakousku.

Bezprecedentním způsobem budeme investovat do sítí 5G a optických sítí. Stejně důležité jsou však investice do digitálních dovedností. Tento úkol si žádá o pozornost lídrů a neobejde se bez strukturovaného dialogu na nejvyšší úrovni.

Naše reakce udává jasný směr jak trhům, tak investorům.

Díváme-li se však do budoucna, musíme se rovněž zamyslet nad tím, jak krize ovlivnila podobu našeho hospodářství – od vyššího zadlužení po nerovnoměrný dopad na různá odvětví či nové způsoby práce.

Za tímto účelem Komise v nadcházejících týdnech znovu zahájí diskusi o přezkumu správy ekonomických záležitostí. Cílem je včas před rokem 2023 dosáhnout konsensu o dalším postupu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

brzy oslavíme 30 let existence jednotného trhu. Již 30 let jednotný trh výrazně přispívá k pokroku a prosperitě v Evropě.

Na počátku pandemie jsme ho chránili proti tlakům vedoucím k jeho narušení a roztříštěnosti. Během oživení bude jednotný trh hybnou silou pro vytváření kvalitních pracovních míst a konkurenceschopnost.

To je obzvláště důležité v případě jednotného digitálního trhu.

V minulém roce jsme předložili několik ambiciózních návrhů.

Jejich cílem je omezit sílu velkých platforem, jež jednají jako tzv. strážci.

Posílit demokratickou odpovědnost těchto platforem.

Podpořit investice.

A usměrnit sílu umělé inteligence.

Digitalizace má naprosto zásadní význam. Členské státy jsou téhož názoru. Výdaje na digitální oblast v rámci nástroje NextGenerationEU dokonce překročí cíl 20 %.

Odráží to důležitost investic do evropské technologické suverenity. Musíme se zasadit o to, aby digitální transformace v EU probíhala v souladu s našimi vlastními pravidly a hodnotami.

Dovolte, abych se zaměřila na polovodiče, malinké čipy, díky kterým vše funguje: od chytrých telefonů a elektrických koloběžek po vlaky nebo celé inteligentní továrny.

Bez čipů by nic digitálního neexistovalo. A právě v tuto chvíli již celé výrobní linky pracují pomaleji – navzdory rostoucí poptávce – kvůli nedostatku polovodičů.

Ale zatímco celosvětová poptávka prudce vzrostla, podíl Evropy v celém hodnotovém řetězci, od návrhu po výrobní kapacitu, se snížil. Jsme závislí na nejmodernějších čipech vyrobených v Asii.

Není to tedy jen otázka naší konkurenceschopnosti. Je to i otázka technologické suverenity. Musíme se na ni proto plně zaměřit.

Předložíme nový evropský akt o čipech. Musíme propojit své prvotřídní kapacity v oblasti výzkumu, návrhu a testování. Musíme koordinovat investice EU a jednotlivých členských států v rámci celého hodnotového řetězce.

Cílem je, abychom společně vytvořili nejmodernější evropský čipový ekosystém, včetně výroby. Zajistíme si tím bezpečnost dodávek a vytvoříme nové trhy pro průlomové evropské technologie.

Ano, je to nelehký cíl. A vím, že někteří tvrdí, že ho nelze dosáhnout.

Ale totéž se před dvaceti lety říkalo o programu Galileo.

A podívejte se, co se stalo. Jednali jsme společně. Dnes evropské družice zajišťují navigační systém pro více než 2 miliardy chytrých telefonů po celém světě. Jsme světovými lídry. **Tak pojďme zase odvážně do toho, tentokrát s polovodiči.**

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

pandemie za sebou zanechala hluboké jizvy, které mají závažný dopad na naše sociálnětržní hospodářství.

Večer co večer jsme doma z oken nebo před domem tleskali pracovníkům v přední linii.

Všichni jsme si uvědomovali, jak moc jsme na nich závislí. Na těch, kteří dělají vše, co je v jejich silách, přestože mají nižší plat a dostává se jim menší sociální ochrany a méně jistot.

Potlesk již možná utichl, ale síla našich emocí musí přetrvat.

Proto je tak důležité, abychom uplatňovali **evropský pilíř sociálních práv**.

Cílem je zajistit důstojná pracovní místa, spravedlivé pracovní podmínky, lepší zdravotní péči a životní rovnováhu.

Pokud nás pandemie něco naučila, tak je to vážit si času. A že žádný čas není cennější než čas strávený s našimi blízkými.

Z tohoto důvodu navrhujeme novou evropskou strategii zdravotní péče.

Aby se každému muži a každé ženě mohlo dostat co nejlepší zdravotní péče a aby každý mohl nalézt co nejlepší životní rovnováhu. Sociální spravedlnost však není jen otázkou času, nýbrž i otázkou spravedlivého zdanění.

V rámci našeho sociálnětržního hospodářství je dobře, když podniky vytvářejí zisk. *Zisku však dosahují* díky kvalitě našich infrastruktur, našeho sociálního zabezpečení a našich vzdělávacích systémů.

Je proto správné, aby na ně přispívaly spravedlivým dílem. Proto budeme i nadále bojovat proti daňovým podvodům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

Navrhujeme legislativu, která se zaměří na skryté zisky převedené do krycích společností. A uděláme vše, co bude v našich silách, abychom uzavřeli historickou celosvětovou dohodu o minimální sazbě daně z příjmů právnických osob.

Odvod spravedlivé daně není jen otázkou veřejných financí, ale zejména otázkou elementární spravedlnosti.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

my všichni jsme těžili ze základů našeho evropského sociálnětržního hospodářství. A musíme zajistit, aby i příští generace mohla budovat svou budoucnost.

Současná mladá generace je velmi vzdělaná, neobyčejně talentovaná a silně motivovaná. Tato generace toho mnoho obětovala, aby zachovala bezpečnost druhých.

Mládí je – obvykle – obdobím objevování. Obdobím, kdy získáváme nové zkušenosti. Obdobím, kdy navazujeme přátelství na celý život. Obdobím, kdy nacházíme svou vlastní cestu. Co jsme však chtěli po dnešních mladých lidech? Aby omezili sociální kontakty, zůstali v izolaci a učili se z domova. A to déle než jeden rok.

Proto všechny naše iniciativy – od Zelené dohody až po NextGenerationEU – usilují o ochranu jejich budoucnosti.

I proto je nutné financovat NextGenerationEU z **nových vlastních zdrojů**, na nichž již pracujeme.

Musíme však také zajistit, abychom nevytvářeli nové mezery. Protože Evropa potřebuje všechny své mladé lidi.

Musíme podporovat ty, kteří propadnou sítím systému. Ty, kteří nemají zaměstnání. Ty, kteří se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy.

Těmto mladým lidem **nabídneme nový program – ALMA.**

Program ALMA jim umožní získat dočasnou pracovní zkušenost v jiném členském státě.

Protože i tito lidé si zaslouží získat zkušenost, jakou je účast v programu Erasmus. Získají tak odbornost, vytvoří si vazby i vlastní evropskou identitu.

Chceme-li však vytvořit Unii, která se jim bude podobat, musí mít i mladí lidé možnost utvářet budoucnost Evropy. Naše Unie musí mít ducha a vizi, jež v nich budou rezonovat.

Slovy Jacquese Delorse: *Jak můžeme vybudovat Evropu, pokud ji mladí lidé nebudou vnímat jako kolektivní projekt a obraz své vlastní budoucnosti?*

Proto navrhneme, aby rok 2022 byl rokem evropské mládeže. Rok věnovaný ocenění mladých lidí, kteří toho tolik věnovali ostatním. A my uděláme vše pro to, aby se mladí lidé aktivně zapojili do diskusí v rámci Konference o budoucnosti Evropy.

Ve hře je jejich budoucnost, proto to musí být jejich konference.

A jak jsme již uvedli na začátku funkčního období, Komise bude připravena podniknout další kroky k řešení otázek, na nichž se tato konference dohodne.

EVROPA JEDNOTNÁ V ODPOVĚDNOSTI

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

Tato mladá generace má svědomí. Naléhají na nás, abychom účinněji a rychleji řešili klimatickou krizi.

Události z léta jsou výmluvným dokladem toho, proč je to potřeba. Byli jsme svědky záplav v Belgii a v Německu. A nekontrolovaných požárů, které sužovaly území od řeckých ostrovů až po francouzské stráně.

A pokud nevěříme svým očím, jsou tu vědecké důkazy.

Organizace spojených národů nedávno zveřejnila zprávu Mezivládního panelu pro změnu klimatu. Tento panel je nejvyšší autoritou v oblasti *vědeckých poznatků* o změně klimatu.

Jeho zpráva hovoří jasně. Změna klimatu je způsobena člověkem. Ale právě proto, že je způsobena člověkem, s ní můžeme ještě něco udělat.

Jak jsem nedávno slyšela někoho říkat: **Otepluje se. Můžeme za to my. Tím jsme si jisti. Je to špatné. Ale můžeme to napravit.**

A právě to už děláme.

V Německu bylo v první polovině tohoto roku registrováno více elektrických vozidel než automobilů s dieselovým motorem. Polsko je nyní největším evropským vývozcem automobilových baterií a elektrických autobusů. Dalším příkladem je **nový evropský Bauhaus**, který vedl k **rozmachu tvořivosti architektů, designerů a inženýrů v celé Unii.**

Je tedy zřejmé, že změna již probíhá.

A právě to je cílem Zelené dohody pro Evropu.

Minulý rok jsem ve svém projevu oznámila náš cíl snížit do roku 2030 emise alespoň o 55 %.

Od té doby jsme své cíle v oblasti klimatu společně proměnili v právní závazky.

A jsme první významnou ekonomikou, která předkládá komplexní právní předpisy k dosažení těchto cílů.

Jak sami dobře víte, bylo to velice složité. Náš cíl je však jednoduchý. Zajistíme, aby se za znečišťování platilo. Zajistíme, aby energie, kterou používáme, byla čistá. Zajistíme, abychom jezdili inteligentnějšími automobily a létali čistšími letadly.

A postaráme se o to, aby vyšší cíle v oblasti klimatu šly ruku v ruce s vyššími sociálními cíli.

Přechod na zelenou ekonomiku musí být spravedlivý. Proto jsme **navrhli nový Sociální fond pro klimatická opatření**, který bude řešit energetickou chudobu, již trpí již 34 milionů Evropanů.

Spoléhám na to, že Evropský parlament i členské státy tento balíček zachovají a že tyto ambice společně udržíme.

Pokud jde o změnu klimatu a o kritický stav přírody, **Evropa toho může udělat hodně.**

A bude podporovat ostatní. S hrdostí **dnes oznamuji, že EU zdvojnásobí své vnější financování na podporu biologické rozmanitosti**, zejména pro nejzranitelnější země.

Tohoto úkolu se však Evropa nemůže zhostit sama.

Konference COP26 v Glasgow bude pro světové společenství okamžikem pravdy.

Velké ekonomiky – od USA po Japonsko – si stanovily cíl dosáhnout v roce 2050 nebo krátce poté klimatické neutrality. Tento cíl však musí být ještě před konferencí v Glasgow podpořen konkrétními plány. Protože se současnými závazky pro rok 2030 se nepodaří udržet globální oteplování na 1,5 Celsia.

Všechny země nesou odpovědnost!

Cíle, které pro Čínu stanovil prezident Si Ťin-pching, jsou povzbudivé. Voláme však po stejném vůdčím přístupu, pokud jde o stanovení toho, jak Čína těchto cílů dosáhne. Celému světu by se ulevilo, kdyby Čína ukázala, že může do poloviny tohoto desetiletí dosáhnout maxima generovaných emisí a ustoupit od uhlí, a to doma i v zahraničí.

Přestože odpovědnost nesou všechny země, velké ekonomiky mají navíc zvláštní povinnosti vůči *nejméně* rozvinutým a *nejvíce* zranitelným zemím. Pro tyto země má zásadní význam **financování opatření v oblasti klimatu**, a to jak v souvislosti se zmírňováním změny klimatu, tak v souvislosti s přizpůsobováním se této změně.

V Mexiku a Paříži se velké ekonomiky zavázaly, že budou *nejméně* rozvinutým a *nejvíce* zranitelným zemím do roku 2025 poskytovat 100 miliard dolarů ročně.

My tento závazek plníme. **Tým Evropa přispívá částkou 25 miliard dolarů ročně.** Jiní však v příspěvcích k úsilí o dosažení celosvětového cíle nechávají značné mezery.

Pokud i oni přispějí svým dílem, zvýší se tím šance na úspěch konference v Glasgow.

Mým dnešním poselstvím je, že Evropa je připravena učinit více. **Nyní navrhujeme vyčlenit další 4 miliardy eur na financování opatření v oblasti klimatu do roku 2027.** Očekáváme však, že úroveň financování navýší i Spojené státy a naši partneři.

Pokud by Spojené státy a Evropská unie tuto mezeru překlenuly společně, vyslaly by silný signál, jenž svědčí o celosvětovém vedoucím postavení v oblasti ochrany klimatu. Je na čase jednat.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

toto vedoucí postavení v oblasti klimatu a hospodářství má zásadní význam pro globální a bezpečnostní cíle Evropy.

Odráží rovněž širší posun ve světových záležitostech v době přechodu k novému mezinárodnímu řádu.

Vstupujeme do **nové éry hyperkonkurenceschopnosti.**

Éry, v níž se někteří nezastaví před ničím, aby získali vliv: od slibů v oblasti očkování a vysokoúročených půjček až po rakety a zavádějící informace.

Éry regionálních rivalit a éry, kdy významné mocnosti přeorientovávají svou pozornost na sebe navzájem.

Nedávné události v Afghánistánu nejsou příčinou této změny, ale jsou jejím příznakem.

A především bych chtěla jasně zdůraznit, že **stojíme na straně afghánského lidu.** Žen a dětí, státních zástupců, novinářů a obránců lidských práv.

Mám na mysli zejména soudkyně, jež se nyní skrývají před muži, které nechaly uvěznit. Jsou v ohrožení, protože přispěly ke spravedlnosti a budování právního státu. Musíme je podpořit a koordinovaně s členskými státy napneme všechny síly, abychom zajistili jejich bezpečnost.

A musíme i nadále podporovat všechny Afghánce žijící ve své zemi, jakož i v zemích sousedních. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom zabránili reálnému riziku obrovského hladomoru a humanitární katastrofy. A přispějeme svým dílem. Opět zvýšíme humanitární pomoc pro Afghánistán o 100 milionů eur.

Tato pomoc bude tvořit součást nového, širšího **balíčku afghánské podpory,** který předložíme v příštích týdnech a který bude kombinací veškerého našeho úsilí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

být svědkem událostí, k nimž došlo v Afghánistánu, bylo hluboce bolestivé pro všechny rodiny padlých příslušníků a příslušnic ozbrojených sil.

Skláníme se před obětí vojáků, diplomatů a humanitárních pracovníků, kteří zde položili své životy.

Aby jejich nasazení nebylo marné, musíme uvažovat nad tím, jak mohla být tato mise tak náhle ukončena.

Jedná se o velice znepokojivé otázky, které budou muset spojenci řešit v rámci NATO.

V oblasti bezpečnosti a obrany jednoduše neexistuje problém, jehož řešením by byla *menší* spolupráce. Musíme investovat do našeho společného partnerství a čerpat z jedinečné síly každé strany.

Proto spolupracujeme s generálním tajemníkem Jensem Stoltenbergem na novém společném prohlášení EU a NATO, které má být předloženo do konce roku.

To je však jen jedna strana rovnice.

Evropa je – a jednoznačně by měla být – schopna a ochotna sama učinit více. Máme-li však učinit více, musíme nejprve vysvětlit proč. Mluvím o třech obecných kategoriích.

Zaprvé, musíme zajistit stabilitu v našem sousedství a v různých regionech.

Se světem jsme spojeni úžinami, bouřlivými moři a rozsáhlými pozemními hranicemi. Vzhledem ke své zeměpisné poloze Evropa ví lépe než kterýkoli jiný kontinent, že pokud se s krizí zavčas nevypořádáte v zahraničí, přijde krize k vám.

Zadruhé, povaha hrozeb, kterým čelíme, se rychle vyvíjí: od hybridních či kybernetických útoků až po rostoucí závody ve zbrojení ve vesmíru.

Nové technologie významně vyrovnávají způsob, jakým mohou státy nerespektující mezinárodní pravidla nebo nestátní skupiny v dnešní době využívat moc.

Už nepotřebujete armádu a rakety, abyste způsobili hromadnou škodu. Můžete paralyzovat průmyslové závody, městskou správu a nemocnice – vše, co k tomu potřebujete, je váš notebook. Celý průběh voleb můžete narušit chytrým telefonem a pomocí internetového připojení.

Třetím důvodem je skutečnost, že Evropská unie je jedinečným poskytovatelem bezpečnosti. Budou existovat mise, kde NATO nebo OSN nebudou přítomny, ale kde by EU měla být.

V terénu spolupracují naši vojáci společně s policisty, právníky a lékaři, s humanitárními pracovníky a obránci lidských práv, s učiteli a inženýry.

Můžeme kombinovat vojenské a civilní síly spolu s diplomacií a rozvojem – a máme dlouhou historii v budování a ochraně míru.

Dobrou zprávou je, že v uplynulých letech jsme začali rozvíjet evropský obranný ekosystém.

Co opravdu potřebujeme, je evropská obranná unie.

V posledních týdnech se mnohokrát diskutovalo o expedičních silách. O tom, jaký druh a kolik jich potřebujeme: bojová uskupení nebo nové brigádní síly EU.

To je bezpochyby součástí diskuse a já věřím, že to bude i součástí řešení.

Avšak důležitější otázkou je, proč to v minulosti nefungovalo.

Můžete mít nejvyvinutější síly na světě, ale pokud nejste nikdy připraveni je použít, k čemu jsou?

Dosud jsme se drželi zpátky nejen proto, že jsme neměli dostatečné kapacity, ale také proto, že chyběla politická vůle.

A pokud se nám této politické vůle podaří dosáhnout, můžeme na úrovni EU hodně udělat.

Dovolte mi uvést tři konkrétní příklady:

Zaprvé musíme vybudovat základ pro kolektivní rozhodování – to je to, co nazýváme situačním povědomím.

Nedosáhneme svého cíle, pokud členské státy, které působí ve stejném regionu, nebudou sdílet své informace na evropské úrovni. Je zásadní, abychom zlepšili spolupráci zpravodajských služeb.

Nejde však pouze o zpravodajství v úzkém slova smyslu.

Jde o shromažďování znalostí ze všech služeb a ze všech zdrojů. Od vesmíru po policejní školitele, od otevřených zdrojů po rozvojové agentury. Jejich práce nám poskytuje jedinečný rozsah a hloubku znalostí.

A ty máme!

Můžeme je však využít k informovanému rozhodování pouze tehdy, máme-li úplný obrázek. A to se v současnosti neděje. Znalosti máme, ale nesdílíme je. Informace jsou roztříštěné.

Proto by EU mohla zvážit vybudování svého vlastního společného střediska situačního povědomí, aby se všechny díly různých informací pospojovaly.

A abychom byli lépe připraveni, zcela informováni a schopni přijímat rozhodnutí.

Zadruhé musíme zlepšit interoperabilitu. Proto již investujeme do společných evropských platforem, od stíhaček až po drony a kybernetickou oblast.

Musíme však i nadále uvažovat o nových způsobech, jak využít všech možných synergií. Mohli bychom například zvážit osvobození od DPH při nákupu obranného vybavení vyvinutého a vyrobeného v Evropě.

To by nejen zvýšilo naši interoperabilitu, ale také snížilo naši dnešní závislost.

Zatřetí, nemůžeme mluvit o obraně, aniž bychom zmínili kybernetickou oblast.

Pokud je vše propojeno, vše může být napadeno hackery. Vzhledem k tomu, že zdroje jsou omezené, musíme spojit své síly. A neměli bychom se pouze spokojit s řešením kybernetických hrozeb, ale také usilovat o to, abychom se v oblasti kybernetické bezpečnosti stali lídry.

Nástroje kybernetické obrany bychom měli vyvíjet právě zde v Evropě. Proto potřebujeme **evropskou politiku kybernetické obrany**, včetně právních předpisů o společných standardech v rámci **nového evropského aktu o kybernetické odolnosti**.

Na úrovni EU tak můžeme udělat hodně. Členské státy však musí také učinit více.

Začíná to společným posouzením hrozeb, kterým čelíme, a společným přístupem k jejich řešení. Klíčovým bodem této diskuse je **nadcházející Strategický kompas**.

A musíme se rozhodnout, jak můžeme využít všech možností, které Smlouva již nabízí.

V rámci francouzského předsednictví proto svolám – společně s prezidentem Macronem – **summit o evropské obraně**.

Nastal čas, aby Evropa postoupila do další fáze.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

chránit své zájmy ve světě s mnohými se konflikty neznamena pouze hájit sebe.

Jde o vytváření silných a spolehlivých partnerství. Není to luxus – je to základ naší budoucí stability, bezpečnosti a prosperity.

Tento proces začíná prohloubením partnerství s našimi nejbližšími spojenci.

S USA vypracujeme novou agendu pro globální změny — od nové **Rady pro obchod a technologie** až po oblast zdravotní bezpečnosti a udržitelnosti.

EU a USA budou vždy silnější společně.

Totéž platí pro naše sousedy **na západním Balkáně**.

Tento region navštívím ještě během tohoto měsíce, abych vyslala jasný signál o našem odhodlání k procesu přistoupení. **Dlužíme to všem mladým lidem, kteří věří v evropskou budoucnost.**

Proto zvyšujeme naši podporu prostřednictvím nového investičního a hospodářského plánu, který má hodnotu přibližně třetiny HDP regionu. Protože investice do budoucnosti západního Balkánu je investicí do budoucnosti EU.

Budeme rovněž nadále investovat do našich partnerství v celém našem sousedství — od většího zapojení ve Východním partnerství až po provádění nové Agendy pro Středomoří, včetně dalších snah o rozvoj různých aspektů našich vztahů s Tureckem.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

má-li se Evropa stát aktivnějším globálním hráčem, musí se rovněž zaměřit na příští generaci partnerství.

V tomto směru je **dnešní nová indicko-tichomořská strategie EU milníkem**. Odráží rostoucí význam regionu pro naši prosperitu a bezpečnost. Ale také skutečnost, že jej autokratické režimy využívají k tomu, aby se pokusily rozšířit svůj vliv.

Evropa se musí v tomto regionu více angažovat a být aktivnější.

Budeme proto spolupracovat na prohloubení obchodních vazeb, posílení globálních dodavatelských řetězců a rozvoji nových investičních projektů v oblasti zelených a digitálních technologií.

Jedná se o názorný příklad toho, jak může Evropa přepracovat svůj model propojování světa.

Jsme dobří ve financování cest. Nemá však smysl, aby Evropa budovala dokonalé cesty mezi měděným dolem vlastněným Čínou a přístavem, který je taktéž v čínském vlastnictví.

Pokud jde o tento druh investic, musíme to dělat chytřeji.

Proto brzy představíme novou strategii konektivity nazvanou Globální brána.

V rámci **Globální brány** budeme budovat partnerství se zeměmi po celém světě. Chceme investovat do kvalitní infrastruktury, která propojí zboží, osoby a služby po celém světě.

Budeme uplatňovat přístup založený na hodnotách, který našim partnerům nabídne transparentnost a řádnou správu.

Chceme propojovat — a ne vytvářet závislosti!

A víme, jak to může fungovat. Od léta spojuje Brazílii s Portugalskem nový podvodní kabel z optických vláken.

Budeme investovat s Afrikou do vytvoření trhu pro zelený vodík, který propojí oba břehy Středozemního moře.

Aby se Globální brána stala skutečností, potřebujeme zaujmout přístup „tým Evropa“. Propojíme instituce a investice, banky a podnikatelskou sféru. Tento počin bude prioritou na regionálních summitech – počínaje příštím summitem EU-Afrika, který se bude konat v únoru.

Chceme, aby se Globální brána stala důvěryhodnou značkou po celém světě.

Ráda bych to řekla velmi jasně: podnikání po celém světě, celosvětový obchod — to vše je dobré a nezbytné. Nikdy však nepřipustíme, aby to bylo na úkor důstojnosti a svobody lidí.

Jedná se o 25 milionů lidí, kteří jsou zastrášováni nebo využíváni k nucené práci. Nikdy nemůžeme akceptovat, že lidé jsou nuceni vyrábět produkty a že ty pak končí na pultech v Evropě.

Proto navrhujeme zákaz výrobků na našem trhu, které pocházejí z nucené práce.

Lidská práva nejsou na prodej — za žádnou cenu.

EVROPA JEDNOTNÁ VE SVOBODĚ A ROZMANITOSTI

A vážení poslanci, lidé nemohou sloužit jako vyjednávací páka.

Podívejte se, co se stalo na našich hranicích s Běloruskem. Minský režim využívá lidské bytosti jako nástroj. Posadili lidi do letadel a doslova je tlačili směrem k evropským hranicím.

To nelze nikdy tolerovat.

A rychlá evropská reakce je toho důkazem. **Ujišťuji Vás, že budeme nadále stát za Litvou, Lotyšskem a Polskem.**

A pojďme věci nazývat pravými jmény: je to hybridní útok s cílem destabilizovat Evropu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

nejedná se o ojedinělé akce. Podobné incidenty jsme zaznamenali i na jiných hranicích. A můžeme očekávat, že se to bude opakovat. Proto v rámci naší práce na Schengenu stanovíme nové způsoby, jak na tuto agresi reagovat a zajistit jednotu při ochraně našich vnějších hranic.

Dokud však nenalezneme společný základ pro to, jak migraci zvládat, naši protivníci budou i nadále cílit stejným směrem.

Obchodníci s lidmi zatím nadále vykořisťují lidi, které převádějí po vražedných trasách přes Středozemní moře.

Tyto události nám ukazují, že každá země má zájem na budování evropského migračního systému.

Nový pakt o migraci a azylu nám poskytuje vše, co potřebujeme k řešení různých situací, kterým čelíme.

Zahrnuje všechny prvky. Je to vyvážený a humánní systém, který funguje pro všechny členské státy *za všech okolností*. Víme, že můžeme najít společný základ.

Avšak v roce, kdy Komise pakt představila, byl pokrok velmi pomalý.

Myslím, že nyní je ta správná chvíle pro evropskou politiku zvládání migrace. Proto vás naléhavě vyzývám, abyste v tomto parlamentním shromáždění a v členských státech tento proces urychlili.

Je to v konečném důsledku otázka důvěry. Důvěry mezi členskými státy. Důvěry Evropanů v to, že migraci lze zvládat. Důvěry v to, že Evropa bude vždy plnit svou trvalou povinnost vůči těm nejzranitelnějším a nejpotřebnějším.

O migraci v Evropě panuje řada neústupných přesvědčení, ale domnívám se, že společný základ není daleko.

Protože pokud se zeptáte většiny Evropanů, souhlasili by s tím, že bychom měli jednat, abychom omezili nelegální migraci, ale také, abychom zajistili útočiště pro ty, kteří byli nuceni uprchnout.

Souhlasili by s tím, že bychom měli navracet osoby, které nemají právo pobytu. Měli bychom však přivítat ty, kteří sem přicházejí legálně a jsou pro naši společnost a ekonomiku nepostradatelným příspěvkem.

A *všichni* bychom se měli shodnout na tom, že téma migrace by nikdy nemělo být využíváno k rozdělování.

Pokud jde o migraci, jsem přesvědčena, že existuje způsob, jak Evropa může budovat naši vzájemnou důvěru.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

společnosti, jejichž pojivem je **demokracie a společné hodnoty**, stojí na pevném základě: na důvěře vůči svým občanům.

Takto se rodí nové myšlenky, takto se dosahuje změn, takto se zbavujeme bezpráví.

Víra v tyto společné hodnoty byla tím, co po druhé světové válce pojilo dohromady naše zakladatele a zakladatelky.

A byly to tytéž hodnoty, které spojovaly lidi bojující za svobodu, kteří před více než 30 lety strhli železnou oponu.

Usilovali o demokracii.

Chtěli si sami volit ty, kteří jim vládnou.

Chtěli právní stát.

Chtěli, aby si všichni byli rovni před zákonem.

Bojovali za svobodu projevu a nezávislá média.

Přáli si skoncovat se špionováním a státem organizovanou špionáží a chtěli zatočit s korupcí.

Jejich snem byla svoboda, možnost žít jinak, než žije většina.

Tehdejší český prezident Václav Havel to nemohl říci jasněji: lidé tehdy chtěli všechny tyto „velkolepé evropské hodnoty“.

Jsou to tyto hodnoty, jejichž zdrojem je kulturní, náboženské a humanistické dědictví Evropy.

Jsou součástí naší duše, spoluutváří naši dnešní identitu.

Tyto hodnoty jsou dnes zakotveny v našich evropských smlouvách

a my všichni jsme se v okamžiku, kdy jsme se jako svobodné a suverénní státy staly součástí této Unie, zavázali, že je budeme dodržovat.

Jsme odhodláni tyto hodnoty bránit a v tomto odhodlání nikdy nepolevíme.

Garantem těchto hodnot je náš právní řád a rozsudky **Evropského soudního dvora** fungují jako pojistka. Tyto rozsudky jsou závazné. My dohlížíme nad tím, aby se dodržovaly, a to v každém členském státě naší Unie.

Ochrana právního státu není totiž jen vznešeným cílem, nýbrž stejně tak tvrdou prací a neustálým úsilím o posun k lepšímu.

Naše **zprávy o právním státu** se staly součástí tohoto procesu. To dokládají například justiční reformy na Maltě nebo vyšetřování korupce na Slovensku.

Počínaje rokem 2022 se součástí našich zpráv o právním státu stanou ještě konkrétní doporučení určená členským státům.

Přesto dochází v několika členských státech k vývoji, který je důvodem k znepokojení.

V takových situacích mám jednu prioritu: na prvním místě musí být vždy dialog.

Ten však sám o sobě nestačí, takový dialog musí přinést konkrétní výsledky. Z tohoto důvodu sledujeme dvojí strategii sestávající z dialogu a rozhodných činů.

Takto jsme postupovali minulý týden a takto budeme postupovat i nadále.

Vždyť právo na nezávislou justici, právo na rovnoprávné postavení před zákonem, to jsou práva, na která se lidé musí moci spolehnout, ať už žijí v Evropě kdekoli a nezávisle na tom, zda náleží k většině či menšině.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

evropský rozpočet, to je budoucnost naší Unie psaná čísly, a proto je třeba jej chránit.

Musíme se postarat o to, aby každé euro a každý cent byly vynaloženy účelně

a v souladu se zásadami právního státu. Investice, které mají našim dětem zajistit lepší budoucnost, nesmí zmizet neznámo kam.

Korupce, to není jen okrádání daňových poplatníků. Korupce je postrachem investorů. Korupcí jsou velké peníze, za které se dají pořídit nemalé výhody a kterými si mocní ohýbají demokratická pravidla.

Když jde o ochranu našeho rozpočtu, nespustíme z očí jediný případ a využijeme k tomu každý prostředek, který je v naší moci.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

ochranou našich hodnot bráníme rovněž naši svobodu. Svobodu být, kým člověk je, svobodu říci nahlas, co si myslím, svobodu milovat, koho já chci.

Ale žít svobodně znamená taktéž nebýt spoután strachem. Příliš mnoho žen se během pandemie těchto pout nemohlo zbavit.

Byl to čas hrůzy a úzkosti pro ty, které se neměly kde ukrýt, které neměly kam prchnout před svými trýzniteli. Tato temná místa nesmí zůstat zapomenuta. Je třeba ukázat, jak se zbavit bolesti. Pachatelé těchto skutků musí skončit před soudem.

A ženy musí znovu nalézt život podle svých představ a přání.

Do konce tohoto **roku proto představíme zákon o boji proti násilí na ženách**. Tento právní předpis se bude zabývat účinným trestním postupem, prevencí a ochranou, a to online i offline.

Nejde tu o nic menšího, než je důstojnost jednotlivce a spravedlnost. Neboť v tom spočívá samotná duše Evropy. A ta musí zůstat silná.

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

zastavme se na závěr krátce u svobody, díky níž se všem ostatním svobodám dostává hlasu, u svobody médií.

Novinářky a novináři jsou terčem útoků jen proto, že dělají svou práci.

Jedněm se vyhrožuje, na jiné se fyzicky útočí a jsou novinářky a novináři, kteří byli tragicky zavražděni. V samém srdci naší Evropské unie. Dovolte mi, abych jménem zmínila aspoň některé: Daphné Caruana Galizia, Ján Kuciak. Peter de Vries.

Jejich konkrétní příběhy jsou jistě odlišné, jedno však mají všichni společné: oni všichni bojovali za naše právo na informace. A za to položili svůj život.

Informace je veřejným statkem. Musíme ochránit ty, bez nichž by transparentnost byla jen prázdným slovem: novinářky a novináře.

To je důvod pro doporučení k lepší ochraně novinářek a novinářů, které jsme dnes představili.

Musíme se postavit těm, kteří ohrožují svobodu médií. Mediální domy – to není podnikatelská činnost jako každá jiná.

Jejich nestrannost je životně důležitá. Evropa se proto neobejde bez právního předpisu, který tuto nestrannost zajistí.

A přesně takový **předpis o svobodě médií** příští rok předložíme.

Vždyť obranou svobody našich médií bráníme zároveň náš demokratický řád.

ZÁVĚR

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

práce na posílení Schumanova evropského ideálu, jak jsem se zmínila dříve, je trvalým úkolem.

Při jeho naplňování bychom neměli zavírat oči před naší nedůsledností a našimi nedostatky.

Avšak jakkoli může být Evropská unie nedokonalá, naše Unie je nejen přitažlivým způsobem jedinečná, ale také jedinečným způsobem přitažlivá.

Je Unií, v níž síla *individuální svobody* je přímo úměrná *síle soudržnosti našeho společenství*.

Unie utvářena stejnou měrou našimi *sdílenými* dějinami a hodnotami a našimi *různými* kulturami a pohledy na svět.

Unie, která má duši.

Najít správná slova, která by vystihla podstatu tohoto pocitu, není snadné. Pomůže nám, když si je půjčíme od někoho, kdo nás inspiruje. Proto jsem si dnes pozvala čestného hosta.

Mnozí z vás ji možná znají – je to **zlatá medailistka z Itálie**, která mě letos v létě doslova vzala za srdce.

Možná ale nevíte, že nedlouho předtím, v dubnu jí bylo řečeno, že je v ohrožení života. Podstoupila operaci, bojovala a zotavila se.

A pouhých 119 dní poté, co opustila nemocnici, získala paralympijské zlato. Vážené poslankyně, vážení poslanci, přivítejte se mnou **Beatrici Viovou**. Bebe toho ve svém mladém věku tolik překonala.

Její příběh je příkladem *vítězství navzdory všem překážkám*. Příkladem úspěchu, jehož bylo dosaženo díky talentu, houževnatosti a neutuchajícímu optimismu. Je obrazem své generace: vůdčí osobnost a bojovnice za cíle, kterým věří.

A to vše se jí podařilo díky jejímu přesvědčení, že *pokud se něco zdá nemožné*, pak se to dá zvládnout. *Se sembra impossibile, allora si può fare*.

Takový byl duch zakladatelů Evropy a takový je i **duch nové generace Evropanů**.

Nechme se tedy inspirovat příběhem Bebe a všemi mladými lidmi, kteří mění naše vnímání toho, co je možné.

Kteří nám ukazují, že můžeme být tím, čím chceme. A že můžeme *dosáhnout* všeho, čemu *věříme*.

Vážené poslankyně, vážení poslanci:

Toto je ta pravá *duše* Evropy.

Toto je její *budoucnost*.

Zasadme se společně za silnější Evropu.

Viva l'Europa.